

إِصْطِهَادُ الْكَنِيسَةِ فِي أُورُشَلِيمَ

¹وَكَانَ شَاؤُلُ رَاضِيًا بِقَتْلِهِ. وَحَدَّثَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ اصْطِهَادُ عَظِيمٍ عَلَى الْكَنِيسَةِ الَّتِي فِي أُورُشَلِيمَ. فَتَشَتَّتَ الْجَمِيعُ فِي كُورِ الْيَهُودِيَّةِ وَالسَّامِرَةِ مَا عَدَا الرُّسُلَ.² وَحَمَلَ رَجُلٌ أَقْبِيَاءَ اسْتِيقَانُوسَ وَعَمِلُوا عَلَيْهِ مَتَاحَةً عَظِيمَةً.³ وَأَمَّا شَاؤُلُ فَكَانَ يَسْطُو عَلَى الْكَنِيسَةِ، وَهُوَ يَدْخُلُ الْبُيُوتَ وَيَجُرُّ رَجَالًا وَنِسَاءً وَيُسَلِّمُهُمْ إِلَى السَّجَنِ.

فِيلِيسُ يَكْرُزُ بِالْمَسِيحِ فِي السَّامِرَةِ

⁴فَالَّذِينَ تَشَتَّتُوا جَالُوا مُتَشَرِّبِينَ بِالْكَلِمَةِ.⁵ فَانْحَدَرَ فِيلِيسُّ إِلَى مَدِينَةٍ مِنَ السَّامِرَةِ وَكَانَ يَكْرُرُ لَهُمُ بِالْمَسِيحِ.⁶ وَكَانَ الْجُمُوعُ يُصْعِقُونَ بِتَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِلَى مَا يَقُولُهُ فِيلِيسُّ عِنْدَ اسْتِمَاعِهِمْ وَتَطَرُّهُمُ الْآيَاتِ الَّتِي صَنَعَهَا.⁷ لِأَنَّ كَثِيرِينَ مِنَ الَّذِينَ بِهِمْ أَرْوَاحُ نَجِسَةٍ كَانَتْ تَخْرُجُ صَارِحَةً بِصَوْتٍ عَظِيمٍ، وَكَثِيرُونَ مِنَ الْمَفْلُوجِينَ وَالْعُرْجِ شَفُوا.⁸ فَكَانَ قَرَحٌ عَظِيمٌ فِي تِلْكَ الْمَدِينَةِ.⁹ وَكَانَ قَبْلًا فِي الْمَدِينَةِ رَجُلٌ، اسْمُهُ سِيمُونُ، يَسْتَعْمِلُ السِّحْرَ وَيُذْهِبُ شَعَبَ السَّامِرَةِ قَائِلًا، إِنَّهُ سَيِّءٌ عَظِيمٌ.¹⁰ وَكَانَ الْجَمِيعُ يَتَّبِعُونَهُ مِنَ الصَّغِيرِ إِلَى الْكَبِيرِ قَائِلِينَ: هَذَا هُوَ قُوَّةُ اللَّهِ الْعَظِيمَةِ.¹¹ وَكَانُوا يَتَّبِعُونَهُ لِكُونِهِمْ قَدْ ائْتَدَّهِشُوا زَمَانًا طَوِيلًا بِسِحْرِهِ.¹² وَلَكِنْ لَمَّا صَدَّقُوا فِيلِيسَّ وَهُوَ يُبَشِّرُ بِالْأُمُورِ الْمُخْتَصَّةِ بِمَلَكُوتِ اللَّهِ وَبِاسْمِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ اعْتَمَدُوا رَجَالًا وَنِسَاءً.¹³ وَيَسْمَعُونَ أَيْضًا نَفْسَهُ آمَنَ، وَلَمَّا اعْتَمَدَ كَانَ يُدَارِمُ فِيلِيسَّ، وَإِذْ رَأَى آيَاتٍ وَقَوَاتٍ عَظِيمَةً تُجْرَى ائْتَدَّهِشَ.

الرَّسُولَانِ پطرسُ وَيُوحَنَّا فِي السَّامِرَةِ

¹⁴وَلَمَّا سَمِعَ الرُّسُلُ الَّذِينَ فِي أُورُشَلِيمَ أَنَّ السَّامِرَةَ قَدْ قَبِلَتْ كَلِمَةَ اللَّهِ، أَرْسَلُوا إِلَيْهِمْ پطرسَ وَيُوحَنَّا، الَّذِينَ لَمَّا تَزَلَا صَلِّيًا لِأَجْلِهِمْ لِكَيْ يَقْبَلُوا الرُّوحَ الْقُدُسَ.¹⁵ لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ قَدْ حَلَّ بَعْدَ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ، عِزْرَ أَنَّهُمْ كَانُوا مُعْتَمِدِينَ بِاسْمِ الرَّبِّ يَسُوعَ.¹⁶ جِيئَ يَسُوعُ وَصَعَا الْآيَاتِ عَلَيْهِمْ فَقَبِلُوا الرُّوحَ الْقُدُسَ.¹⁷ وَلَمَّا رَأَى سِيمُونُ أَنَّهُ يَوْضَعُ أَيْدِي الرُّسُلِ يُعْطَى الرُّوحُ الْقُدُسُ قَدَّمَ لَهُمَا دَرَاهِمَ.¹⁸ قَائِلًا: أَعْطِيَانِي أَيْضًا هَذَا السُّلْطَانَ حَتَّى أَهَيَّ مِنْهُ وَمِنْ وَصَعْتُ عَلَيْهِ يَدَيَّ يَقْبَلُ الرُّوحَ الْقُدُسَ.¹⁹ فَقَالَ لَهُ پطرسُ: لَيْتَكَ فِضْلُكَ مَعَكَ لِلْهَلَاكِ لَأَنَّكَ طَلَسْتَ أَنْ تَقْتَنِي مَوْهَبَةَ اللَّهِ بِدَرَاهِمٍ.²⁰ لَيْسَ لَكَ تَصِيبٌ وَلَا فُرْعَةٌ فِي هَذَا الْأَمْرِ، لِأَنَّ قَلْبَكَ لَيْسَ مُسْتَقِيمًا أَمَامَ اللَّهِ.²¹ قُتِبَ مِنْ

آزار شاول به کلیسا

¹و شاول در قتل او راضی میبود. و در آن وقت جفای شدید بر کلیسای اورشلیم عارض گردید، به حدی که همه جز رسولان به نواحی یهودیه و سامره پراکنده شدند.² و مردان صالح استیفان را دفن کرده، برای وی ماتم عطیمی برپا داشتند.³ اما شاول کلیسا را معذب میساخت و خانه به خانه گشته، مردان و زنان را برکشیده، به زندان می افکند.

بشارت فیلیپس در سامره

⁴پس آنانی که متفرق شدند، به هر جایی که می رسیدند به کلام بشارت می دادند. اما فیلیپس به بلدی از سامره درآمده، ایشان را به مسیح موعظه می نمود.⁵ و مردم به یکدل به سخنان فیلیپس گوش دادند، چون معجزاتی را که از او صادر می گشت، می شنیدند و می دیدند، زیرا که ارواح پلید از بسیاری که داشتند نعره زده، بیرون می شدند و مفلوجان و لنگان بسیار شفا می یافتند.⁶ و شادی عظیم در آن شهر روی نمود.

⁷اما مردی شمعون نام قبل از آن در آن قریه بود که جادوگری می نمود و اهل سامره را متحیر می ساخت و خود را شخصی بزرگ می نمود، به حدی که خرد و بزرگ گوش داده، می گفتند: این است قوت عظیم خدا.⁸ و بدو گوش دادند از آنرو که مدت مدیدی بود از جادوگری او متحیر می شدند. لیکن چون به بشارت فیلیپس که به ملکوت خدا و نام عیسی مسیح می داد، ایمان آوردند، مردان و زنان تعمید یافتند.⁹ و شمعون نیز خود ایمان آورد و چون تعمید یافت همواره با فیلیپس می بود و از دیدن آیات و قوت عظیمه که از او ظاهر می شد، در حیرت افتاد.

¹⁰اما رسولان که در اورشلیم بودند، چون شنیدند که اهل سامره کلام خدا را پذیرفته اند، پطرس و یوحنا را نزد ایشان فرستادند.¹¹ و ایشان آمده، بجهت ایشان دعا کردند تا روح القدس را بیابند، زیرا که هنوز بر هیچ کس از ایشان نازل نشده بود که به نام خداوند عیسی تعمید یافته بودند و بس.¹² پس دستها بر ایشان گذارده، روح القدس را یافتند.¹³ اما شمعون چون دید که محض گذاردن دستهای رسولان روح القدس عطا می شود، مبلغی پیش ایشان آورده، گفت: مرا نیز این

قدرت دهید که به هر کس دست گذارم، روح القدس را بیابد.²⁰ پطرس بدو گفت: زرت با تو هلاک باد، چونکه پنداشتی که عطای خدا به زر حاصل می‌شود.²¹ تو را در این امر، قسمت و بهرهای نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست نمی‌باشد.²² پس از این شرارت خود توبه کن و از خدا درخواست کن تا شاید این فکر دلت آمرزیده شود.²³ زیرا که تو را می‌بینم در زهره تلخ و قید شرارت گرفتاری.²⁴ شمعون در جواب گفت: شما برای من به خداوند دعا کنید تا چیزی از آنچه گفتید بر من عارض نشود.²⁵ پس ارشاد نموده و به کلام خداوند تکلم کرده، به اورشلیم برگشتند و در بسیاری از بلدان اهل سامره بشارت دادند.

فیلیس تعمید داد خزانه دار حبشی

²⁶ اما فرشته خداوند به فیلیس خطاب کرده، گفت: برخیز و به جانب جنوب، به راهی که از اورشلیم به سوی عَزَه می‌رود که صحر است، روانه شو.²⁷ پس برخاسته، روانه شد که ناگاه شخصی حبشی که خواجه سرا و مقتدر نزد گدداک، ملکه حبش، و بر تمام خزانه او مختار بود، به اورشلیم بجهت عبادت آمده بود،²⁸ و در مراجعت بر ارباب خود نشسته، صحیفه اشعیای نبی را مطالعه می‌کند.²⁹ آنگاه روح به فیلیس گفت: پیش برو و با آن ارباب همراه باش.³⁰ فیلیس پیش دویده، شنید که اشعیای نبی را مطالعه می‌کند، گفت: آیا می‌فهمی آنچه را می‌خوانی؟ گفت: چگونه می‌توانم؟ مگر آنکه کسی مرا هدایت کند. و از فیلیس خواهش نمود که سوار شده، با او بنشیند.³² و فقرهای از کتاب که می‌خواند این بود که: مثل گوسفندی که به مذبح برند و چون بزهای خاموش نزد بشمیرنده خود، همچنین دهان خود را نمی‌گشاید.³³ در فروتنی او انصاف از او منقطع شد و نسب او را که می‌تواند تقریر کرد؟ زیرا که حیات او از زمین برداشته می‌شود.³⁴ پس خواجهرسا به فیلیس ملتفت شده، گفت: از تو سؤال می‌کنم که نبی این را درباره کی می‌گوید؟ درباره خود یا درباره کسی دیگر؟³⁵ آنگاه فیلیس زبان خود را گشود و از آن نوشته شروع کرده، وی را به عیسی بشارت داد.

³⁶ و چون در عرض راه به آبی رسیدند، خواجه گفت: اینک، آب است! از تعمید یافتنم چه چیز مانع

شَرِّكَ هَذَا وَاطْلُبْ إِلَى اللَّهِ عَسَى أَنْ يُعْفَرَ لَكَ فُكْرُ قَلْبِكَ.²³ لَا تَبْيَ أَرَاكَ فِي مَرَارَةِ الْمُرِّ وَرِبَاطِ الظُّلُمِ.²⁴ فَأَجَابَ سِيمُونُ وَقَالَ: اطلُبْنَا إِلَى الرَّبِّ مِنْ أَجْلِي لِكَيْ لَا يَأْتِيَنِي عَلَى شَيْءٍ مِمَّا ذَكَرْتُمَا. ثُمَّ إِنَّهُمَا بَعْدَ مَا سَهَذَا وَتَكَلَّمَا بِكَلِمَةِ الرَّبِّ، رَجَعَا إِلَى أَوْرُشَلِيمَ وَبَشَرَا قُرَى كَثِيرَةً لِلْسَّامِرِيِّينَ.

فیلیس تعمید الرجل الحبشی

²⁶ ثُمَّ إِنَّ مَلَاكَ الرَّبِّ كَلَّمَ فِيلِيسَ قَائِلًا: فُمْ وَاذْهَبْ تَحْوَ الْجَنُوبِ عَلَى الطَّرِيقِ الْمُتَحَدِرَةِ مِنْ أَوْرُشَلِيمَ إِلَى عَزَّةَ الَّتِي هِيَ بَرِّيَّةٌ.²⁷ فَقَامَ وَذَهَبَ، وَإِذَا رَجُلٌ حَبَشِيٌّ حَصِيٌّ وَزِيرٌ لِكِنْدَاكَّةَ، مَلِكَةِ الْحَبَشَةِ، كَانَ عَلَى جَمِيعِ خَزَائِنِهَا فَهَذَا كَانَ قَدْ جَاءَ إِلَى أَوْرُشَلِيمَ لِيَسْجُدَ.²⁸ وَكَانَ رَاجِعًا وَجَالِسًا عَلَى مَرْكَبَتِهِ وَهُوَ يَقْرَأُ النَّبِيَّ إِسْعْيَاءَ.²⁹ فَقَالَ الرُّوحُ لِفِيلِيسَ: تَقَدِّمْ وَرَافِقْ هَذِهِ الْمَرْكَبَةَ.³⁰ فَبَادَرَ إِلَيْهِ فِيلِيسُ وَاسْتَمِعَهُ يَقْرَأُ النَّبِيَّ إِسْعْيَاءَ فَقَالَ: أَلَعَلَّكَ تَفْهَمُ مَا أَنْتَ تَقْرَأُ؟³¹ فَقَالَ: كَيْفَ يُمَكِّنِي إِنْ لَمْ يُرْشِدْنِي أَحَدٌ؟ وَاطْلُبْ إِلَى فِيلِيسَ أَنْ يَصْعَدَ وَيَجْلِسَ مَعَهُ.³² وَأَمَّا قَضَلُ الْكِتَابِ الَّذِي كَانَ يَقْرَأُهُ فَكَانَ هَذَا: "مِثْلُ شَاةٍ سَبَقَ إِلَى الدَّيْحِ وَمِثْلُ خُرُوفٍ صَامِتٍ أَمَامَ الَّذِي يَجْرُهُ هَكَذَا لَمْ يَنْتَعْ قَاهُ، فِي تَوَاضُعِهِ انْتَرَعَ قِصَاؤُهُ، وَجِيلُهُ مَنْ يُخْبِرُ بِهِ؟ لِأَنَّ حَيَاتَهُ تُنْتَرَعُ مِنَ الْأَرْضِ."³⁴ فَأَجَابَ الْحَصِيُّ فِيلِيسَ وَقَالَ: اطلُبْ إِلَيْكَ، عَنْ مَنْ يَقُولُ النَّبِيُّ هَذَا؟ عَنْ نَفْسِهِ أَمْ عَنْ وَاحِدٍ آخَرَ؟³⁵ فَفَتَحَ فِيلِيسُ قَاهُ وَابْتَدَأَ مِنْ هَذَا الْكِتَابِ قَبَشَرَهُ يَسُوعَ.

³⁶ وَفِيمَا هُمَا سَائِرَانِ فِي الطَّرِيقِ أَقْبَلَا عَلَى مَاءٍ، فَقَالَ الْحَصِيُّ: هُوَذَا مَاءٌ، مَاذَا يَمْنَعُ أَنْ أَعْتَمِدَ؟ فَقَالَ فِيلِيسُ: إِنْ كُنْتَ تُؤْمِنُ مِنْ كُلِّ قَلْبِكَ يَجُوزُ. فَأَجَابَ وَقَالَ: أَنَا أُوْمِنُ أَنَّ يَسُوعَ الْمَسِيحَ هُوَ ابْنُ اللَّهِ.³⁸ فَأَمَرَ أَنْ تَقَفَ الْمَرْكَبَةُ، فَتَزَلَا كِلَاهُمَا إِلَى الْمَاءِ، فِيلِيسُ وَالْحَصِيُّ، فَعَمَّدَهُ.³⁹ وَلَمَّا صَعِدَا مِنَ الْمَاءِ خَطَفَ رُوحُ الرَّبِّ فِيلِيسَ فَلَمْ يَنْبَصِرْهُ الْحَصِيُّ أَيْضًا، وَذَهَبَ فِي طَرِيقِهِ قَرِاحًا.⁴⁰ وَأَمَّا فِيلِيسُ فَوَجَدَ فِي أَسْدُودَ، وَبَيْتًا هُوَ مُجَنَّاوَرٌ كَانَ يُبَشِّرُ جَمِيعَ الْمُدُنِ حَتَّى جَاءَ إِلَى قَيْصَرِيَّةَ.

می‌باشد؟³⁷ فیلیپس گفت: هر گاه به تمام دل ایمان آوردی، جایز است. او در جواب گفت: ایمان آوردم که عیسی مسیح پسر خداست.³⁸ پس حکم کرد تا ارايه را نگاه دارند و فیلیپس با خواجهسرا هر دو به آب فرود شدند. پس او را تعمید داد.³⁹ و چون از آب بالا آمدند، روح خداوند فیلیپس را برداشته، خواجهسرا دیگر او را نیافت زیرا که راه خود را به خوشی پیش گرفت.⁴⁰ اما فیلیپس در اشدود پیدا شد و در همه شهرها گشته بشارت می‌داد تا به قیصریه رسید.